Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

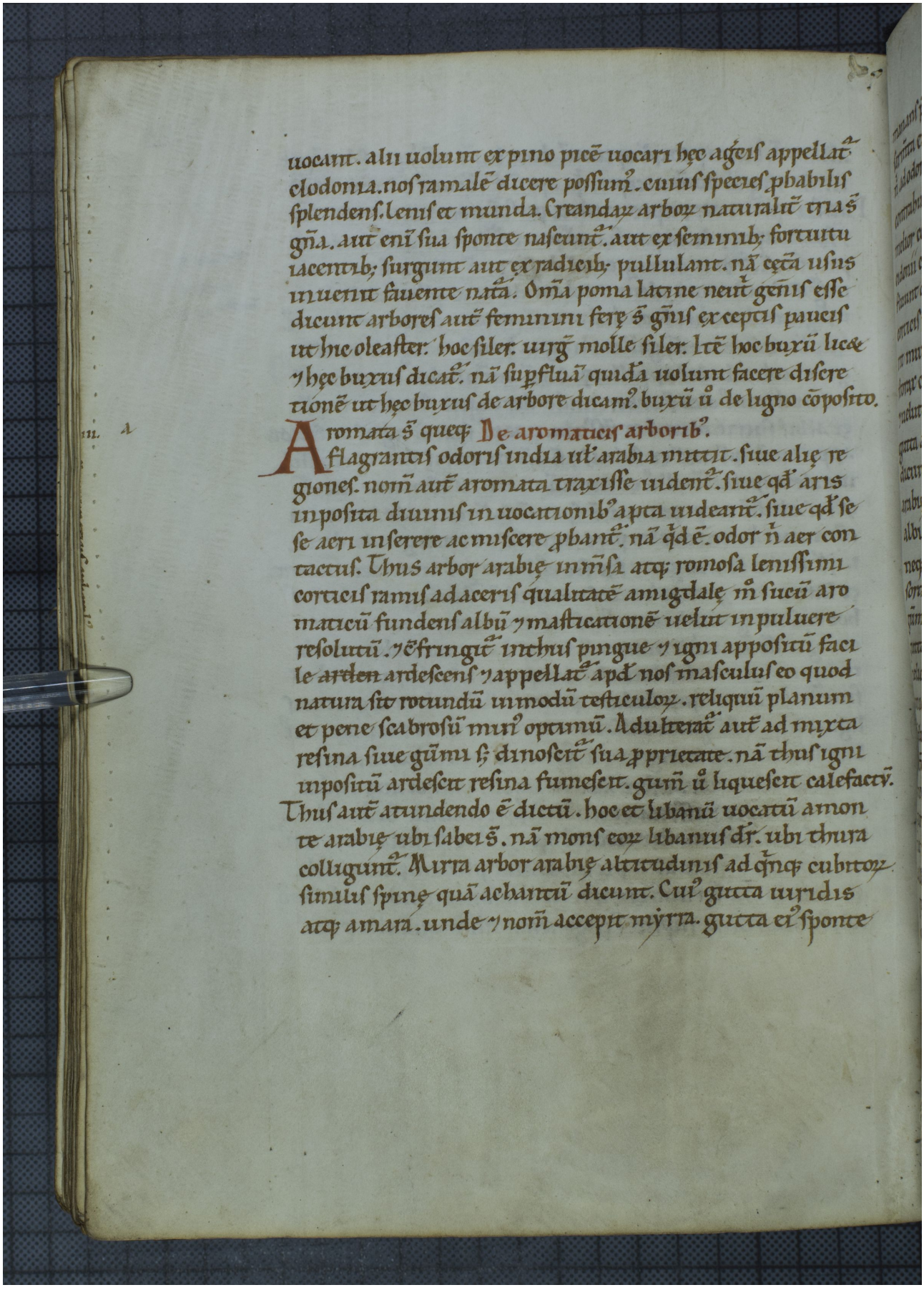

uocant. alii uolunt ex pino picē uocari hęc agreis appellatē
elodonia. nos ramalē dicere possum. cuius speciesꝑ habilis
splendens. lenis et munda. Creandaꝝ arborꝝ naturaliū trias
gña. aut enī sua sponte nascunt. aut ex seminib; fortuitu
iacentib; surgunt aut ex radicib; pullulant. nā ęcta usus
inuenit fauente natā. Oña poma latine neuī genis esse
dicunt arboresꝑ aut feminini ferę s gnis ex ceptis paueis
ut hic oleaster. hoc silex. uirg molle silex. Ltē hoc buxū lice
y hęc buxus dicat. nā supfluā quida uolunt facere disce
tionē ut hęc buxus de arbore dicam. buxū ū de ligno cōpositō.

Aromata s queq; De aromaticis arboribꝫ.
Aflagrantis odoris india ut arabia mittit. siue alię re
gionesꝑ. nomā aut aromata traxisse uident. siue qd aris
inposita diuinis in uocationibꝫ apta uideant. siue qd se
se aeri inserere ac miscere ꝓbant. nā qd ē. odor n aer con
tactus. Thus arbor arabię immisa atq; romosa lenissimi
corticis ramis ad aceris qualitatē amigdalę m sucū aro
maticū fundens albū y masticationē uelut in puluere
resolutū. yē frigit inthus pingue y igni appositū faci
le ardens ardescens y appellat apd nos masculus eo quod
natura sit rotundū un modū testiculoꝝ. reliquū planum
et pene scabrosū murꝰ optimū. Adulterat aut ad mixta
resina siue gūmi s; dinoscit sua ꝓprietate. nā thus igni
inpositū ardescit resina fumescit. gum ū liquescit calefactū.
Thus aut atundendo ē dictū. hoc et libanū uocatū amon
te arabię ubi sabei s. nā mons eoꝝ libanus dr. ubi thura
colligunt. Murra arbor arabię altitudinis ad qnq; cubitoꝝ
simulis spinę quā achantū dicunt. Cui gutta uiridis
atq; amara. unde y nomā accepit myrra. gutta ei sponte